

225* Przyjmijcie podziękowanie.

{Przy-mij - cie po - dzię - ko - wa - nie, ro - dzi - ce mo - i mi - li,} nie płacz - cie, nie
 {któ - rych me zwa - mi roz - sta - nie ser - ce bo - le - ścią kwi - li,}

na - rze - kaj - cie, zJo - bem czcze - rze u - wa żaj - cie, iż do - brze, co Bóg czy - ni!

2. Długo z wami tu żyć, * Było moje żądanie,
 Z posłuszeństwem wam odśłużyć * Wszystkie o mnie staranie,
 Lecz, że inaczej wyznaczył * Bóg, który mnie stworzyć raczył,
 Jemu bądź za to chwała.

3. A w starości uprzykrzenie, * Że ja życzyłem sobie,
 Być wam na wasze ulżenie * Podporą w owej dobie,
 A otoc Pan nad panami* Dał dekret żegnać się z wami,
 Wszystko złożył na Niego.

4. Samym zaś wam na tej ziemi * Rodzicom pozostałym,
 Usty choć podsiniąłymi, * Dziękuję sercem całym,
 Za to, żeście mię kochali, * Żywili, przyodziewali,
 Choć niekiedy z frasunkiem.

5. Sakramentem Chrztu świętego * Żem było ozdobione,
 Przezeń do życia wiecznego * Będące odrodzone,
 Samym wam to przypisuję, * Serdecznie za to dziękuję,
 Ojczy, matko kochani!

6. Ty zaś, Boże! w łaskowości * Twej nigdy nieprzebrany,
 Rodzicom uśmierz żałości, * Oddal smutek zadany,
 A potem niech staną w niebie, * Tarczą bądźże im w potrzebie,
 Szczęść im tu w każdej sprawie.